Dziennik Urzędowy L 336

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 59

10 grudnia 2016

Spis treści

II *Akty o charakterze nieustawodawczym*

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

★ **Decyzja Rady (UE) 2016/2220 z dnia 2 grudnia 2016 r. dotycząca zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Umowy między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską w sprawie ochrony informacji osobowych powiązanych z zapobieganiem przestępczości, prowadzeniem postępowań przygotowawczych, wykrywaniem i ściganiem czynów zabronionych** 1

Umowa między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską w sprawie ochrony informacji osobowych powiązanych z zapobieganiem przestępczości, prowadzeniem postępowań przygotowawczych, wykrywaniem i ściganiem czynów zabronionych 3

ROZPORZĄDZENIA

★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/2221 z dnia 5 grudnia 2016 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej** 14

★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/2222 z dnia 5 grudnia 2016 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej** 17

★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/2223 z dnia 5 grudnia 2016 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej** 19

★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/2224 z dnia 5 grudnia 2016 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej** 22

★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/2225 z dnia 5 grudnia 2016 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej** 25

★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/2226 z dnia 9 grudnia 2016 r. wprowadzające odliczenia od kwot połowowych w roku 2016 w odniesieniu do niektórych stad z powodu przełowienia tych stad w poprzednich latach** 28

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/2227 z dnia 9 grudnia 2016 r. w sprawie przedłużenia okresów przejściowych związanych z wymogami w zakresie funduszy własnych z tytułu ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, przewidzianych w rozporządzeniach Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 i (UE) nr 648/2012** [1] 36

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/2228 z dnia 9 grudnia 2016 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 38

DECYZJE

★ **Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2229 z dnia 9 grudnia 2016 r. w sprawie zakończenia częściowego przeglądu okresowego prowadzonego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 w odniesieniu do środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu glukonianu sodu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej przez jednego z chińskich producentów eksportujących – przedsiębiorstwo Shandong Kaison** 40

Sprostowania

★ **Sprostowanie do decyzji Rady (WPZiB) 2015/1836 z dnia 12 października 2015 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii** (Dz.U. L 266 z 13.10.2015) 42

[1] Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY (UE) 2016/2220

z dnia 2 grudnia 2016 r.

dotycząca zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Umowy między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską w sprawie ochrony informacji osobowych powiązanych z zapobieganiem przestępczości, prowadzeniem postępowań przygotowawczych, wykrywaniem i ściganiem czynów zabronionych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 16, w związku z art. 218 ust. 6 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego ([1]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z decyzją Rady (UE) 2016/920 ([2]) w dniu 2 czerwca 2016 r. podpisano Umowę między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską w sprawie ochrony informacji osobowych powiązanych z zapobieganiem przestępczości, prowadzeniem postępowań przygotowawczych, wykrywaniem i ściganiem czynów zabronionych (zwaną dalej „Umową"), z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie.

(2) Umowa ma na celu ustanowienie kompleksowych ram zasad ochrony danych oraz zabezpieczeń w przypadku przekazywania informacji osobowych do celów egzekwowania prawa karnego między Stanami Zjednoczonymi Ameryki (zwanymi dalej „Stanami Zjednoczonymi"), z jednej strony, a Unią Europejską lub jej państwami członkowskimi, z drugiej strony. Celem Umowy jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony danych, a tym samym wzmocnienie współpracy między Stronami. Umowa nie jest wprawdzie podstawą prawną jakiegokolwiek przekazywania informacji osobowych do Stanów Zjednoczonych, uzupełnia ona jednak w razie konieczności zabezpieczenia w zakresie ochrony danych w obowiązujących i przyszłych umowach dotyczących przekazywania danych lub w przepisach krajowych zezwalających na takie przekazywanie.

(3) Unia posiada kompetencje obejmujące wszystkie postanowienia Umowy. W szczególności Unia przyjęła dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 ([3]) w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar oraz w sprawie swobodnego przepływu takich danych. Przekazywanie przez państwa członkowskie z zastrzeżeniem odpowiednich zabezpieczeń przewidziane jest w art. 37 ust. 1 lit. a) tej dyrektywy.

([1]) Zgoda z dnia 1 grudnia 2016 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

([2]) Decyzja Rady (UE) 2016/920 z dnia 20 maja 2016 r. dotycząca podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, umowy między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską w sprawie ochrony informacji osobowych powiązanych z zapobieganiem przestępczości, prowadzeniem postępowań przygotowawczych, wykrywaniem i ściganiem czynów zabronionych (Dz.U. L 154 z 11.6.2016, s. 1).

([3]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89).

(4) Zgodnie z art. 6a Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), Zjednoczone Królestwo i Irlandia nie są związane postanowieniami ustanowionymi w Umowie, dotyczącymi przetwarzania danych osobowych przez państwa członkowskie w ramach wykonywania działań wchodzących w zakres stosowania części trzeciej tytuł V rozdziały 4 lub 5 TFUE, w przypadku gdy Zjednoczone Królestwo i Irlandia nie są związane postanowieniami regulującymi formy współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych lub współpracy policyjnej, które wymagają zgodności z postanowieniami ustanowionymi w Umowie.

(5) Zgodnie z art. 2 i 2a Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i TFUE, Dania nie jest związana postanowieniami ustanowionymi w Umowie, dotyczącymi przetwarzania danych osobowych przez państwa członkowskie w ramach wykonywania działań wchodzących w zakres stosowania części trzeciej tytuł V rozdziały 4 lub 5 TFUE, ani ich nie stosuje.

(6) Wszelkich notyfikacji na podstawie art. 27 Umowy w odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa, Irlandii lub Danii należy dokonywać zgodnie ze statusem tych państw członkowskich na mocy właściwych przepisów prawa Unii i po przeprowadzeniu z nimi ścisłych konsultacji.

(7) Europejski Inspektor Ochrony danych wydał opinię w dniu 12 lutego 2016 r. ([1]).

(8) Umowa powinna zostać zatwierdzona w imieniu Unii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Umowa między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską w sprawie ochrony informacji osobowych powiązanych z zapobieganiem przestępczości, prowadzeniem postępowań przygotowawczych, wykrywaniem i ściganiem czynów zabronionych zostaje niniejszym zatwierdzona w imieniu Unii Europejskiej.

Tekst Umowy dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady dokonuje w imieniu Unii notyfikacji przewidzianej w art. 29 ust. 1 Umowy ([2]).

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 grudnia 2016 r.

W imieniu Rady
M. LAJČÁK
Przewodniczący

([1]) Dz.U. C 186 z 25.2.2016, s. 4.
([2]) Data wejścia w życie Umowy w odniesieniu do Unii Europejskiej zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

TŁUMACZENIE

UMOWA

między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską w sprawie ochrony informacji osobowych powiązanych z zapobieganiem przestępczości, prowadzeniem postępowań przygotowawczych, wykrywaniem i ściganiem czynów zabronionych

SPIS TREŚCI

Preambuła

Artykuł 1: Cel umowy

Artykuł 2: Definicje

Artykuł 3: Zakres

Artykuł 4: Niedyskryminacja

Artykuł 5: Skutki umowy

Artykuł 6: Celowość i ograniczenia stosowania

Artykuł 7: Dalsze przekazywanie informacji

Artykuł 8: Utrzymanie jakości i integralności informacji

Artykuł 9: Bezpieczeństwo informacji

Artykuł 10: Zgłoszenie incydentu związanego z bezpieczeństwem informacji

Artykuł 11: Przechowywanie wykazów

Artykuł 12: Okres zatrzymywania informacji

Artykuł 13: Szczególne kategorie informacji osobowych

Artykuł 14: Odpowiedzialność

Artykuł 15: Decyzje zautomatyzowane

Artykuł 16: Dostęp

Artykuł 17: Sprostowanie

Artykuł 18: Administracyjne środki zaskarżenia

Artykuł 19: Sądowe środki zaskarżenia

Artykuł 20: Przejrzystość

Artykuł 21: Skuteczny nadzór

Artykuł 22: Współpraca między organami nadzoru

Artykuł 23: Wspólny przegląd

Artykuł 24: Notyfikacja

Artykuł 25: Konsultacje

Artykuł 26: Zawieszenie

Artykuł 27: Terytorialny zakres stosowania

Artykuł 28: Okres obowiązywania umowy

Artykuł 29: Wejście w życie i rozwiązanie umowy

MAJĄC NA UWADZE, że Stany Zjednoczone i Unia Europejska zobowiązują się zapewnić wysoki poziom ochrony informacji osobowych wymienianych w kontekście zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych, w tym terroryzmu;

ZAMIERZAJĄC ustanowić trwałe ramy prawne ułatwiające wymianę informacji, co jest kluczowe dla zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych, w tym terroryzmu, w trosce o ochronę swych demokratycznych społeczeństw i wspólnych wartości;

ZAMIERZAJĄC w szczególności ustanowić standardy ochrony wymiany informacji osobowych na podstawie zarówno obowiązujących obecnie, jak i przyszłych umów zawartych między USA a UE i jej państwami członkowskimi w dziedzinie zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych, w tym terroryzmu;

UZNAJĄC, że niektóre obowiązujące umowy między stronami dotyczące przetwarzania informacji osobowych wykazały, że umowy te zapewniają odpowiedni poziom ochrony danych w ramach tych umów, strony potwierdzają, że niniejszej umowy nie należy interpretować jako wprowadzającej do tych umów zmiany, warunki lub innego rodzaju odstępstwa; odnotowując jednakże fakt, że obowiązki ustanowione w art. 19 niniejszej umowy, który dotyczący sądowych środków zaskarżenia, miałyby zastosowanie w odniesieniu do wszystkich przypadków przekazywania danych, które wchodzą w zakres niniejszej umowy, oraz że jest to bez uszczerbku dla jakiegokolwiek przyszłego przeglądu lub zmiany tych umów zgodnie z ich treścią;

UZNAJĄC ugruntowane tradycje obu stron w zakresie poszanowania prawa do prywatności, w tym te odzwierciedlone w zasadach ochrony prywatności i danych osobowych do celów egzekwowania prawa opracowanych przez grupę kontaktową wysokiego szczebla UE-USA ds. wymiany informacji oraz ochrony prywatności i danych osobowych, w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej i mających zastosowanie przepisach UE, w konstytucji Stanów Zjednoczonych i mających zastosowanie przepisach USA oraz w zasadach uczciwej praktyki informacyjnej opracowanych przez Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju; oraz

UZNAJĄC zasady proporcjonalności i konieczności oraz zasadności i racjonalności, wprowadzone w życie przez strony w ich odpowiednich ramach prawnych;

STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI I UNIA EUROPEJSKA UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Cel umowy

1. Celem niniejszej umowy jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony informacji osobowych i wzmocnienie współpracy między Stanami Zjednoczonymi a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi w zakresie zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych, w tym terroryzmu.

2. W tym celu niniejsza umowa ustanawia ramy ochrony informacji osobowych przekazywanych między Stanami Zjednoczonymi, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony.

3. Niniejsza umowa sama w sobie nie jest podstawą prawną dla jakiegokolwiek przekazywania informacji osobowych. Do przekazywania takich danych zawsze wymagana jest podstawa prawna.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej umowy:

1) „informacje osobowe" oznaczają wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej; osoba możliwa do zidentyfikowania to osoba, której tożsamość można ustalić bezpośrednio lub pośrednio, przez powołanie się w szczególności na numer identyfikacyjny lub jeden bądź kilka szczególnych czynników określających jej cechy fizyczne, fizjologiczne, umysłowe, ekonomiczne, kulturowe lub społeczne;

2) „przetwarzanie informacji osobowych" oznacza każdą operację lub zbiór operacji obejmujących zbieranie, utrzymanie, wykorzystanie, modyfikację, organizację lub porządkowanie, ujawnienie lub rozpowszechnianie tych informacji lub dysponowanie nimi;

3) „strony" oznaczają Unię Europejską oraz Stany Zjednoczone Ameryki;

4) „państwo członkowskie" oznacza państwo członkowskie Unii Europejskiej;

5) „właściwy organ" oznacza, w przypadku Stanów Zjednoczonych, krajowy organ ścigania USA odpowiedzialny za zapobieganie przestępczości, prowadzenie postępowań przygotowawczych, wykrywanie i ściganie czynów zabronionych, w tym terroryzmu, a w przypadku Unii Europejskiej – organ Unii Europejskiej i organ danego państwa członkowskiego odpowiedzialny za zapobieganie przestępczości, prowadzenie postępowań przygotowawczych, wykrywanie i ściganie czynów zabronionych, w tym terroryzmu.

Artykuł 3

Zakres

1. Niniejsza umowa ma zastosowanie do informacji osobowych przekazywanych między właściwymi organami jednej ze stron a właściwymi organami drugiej strony, lub przekazywanych w inny sposób zgodnie z zawartą między Stanami Zjednoczonymi a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi umową w sprawie zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych, w tym terroryzmu.

2. Niniejsza umowa nie ma wpływu i jest bez uszczerbku dla przekazywania danych lub innych form współpracy innych niż te, o których mowa w art. 2 ust. 5, między organami państw członkowskich i Stanów Zjednoczonych odpowiedzialnymi za zapewnienie bezpieczeństwa narodowego.

Artykuł 4

Niedyskryminacja

Każda ze stron wywiązuje się ze swoich zobowiązań wynikających z niniejszej umowy do celów ochrony informacji osobowych własnych obywateli i obywateli drugiej strony niezależnie od ich obywatelstwa i bez arbitralnej lub nieuzasadnionej dyskryminacji.

Artykuł 5

Skutki umowy

1. Niniejsza umowa stanowi, w stosownych przypadkach, uzupełnienie, lecz nie zastąpienie, postanowień dotyczących ochrony informacji osobowych określonych w umowach międzynarodowych zawartych między stronami lub między Stanami Zjednoczonymi a państwami członkowskimi, dotyczących kwestii objętych zakresem niniejszej umowy.

2. Strony podejmują wszelkie niezbędne środki w celu wdrożenia niniejszej umowy, w tym w szczególności swoich zobowiązań w zakresie dostępu do danych, ich sprostowania oraz administracyjnych i sądowych środków zaskarżenia przysługujących osobom fizycznym, których te dane dotyczą. Środki ochrony i środki prawne określone w niniejszej umowie przysługują osobom fizycznym i podmiotom w sposób, w jaki są one wdrażane w mających zastosowanie przepisach krajowych każdej ze stron. W przypadku Stanów Zjednoczonych zobowiązania tego państwa mają zastosowanie w sposób zgodny z jego podstawowymi zasadami federalizmu.

3. Wykonując ust. 2, przetwarzanie informacji osobowych przez Stany Zjednoczone, jak i Unię Europejską i jej państwa członkowskie, w odniesieniu do spraw wchodzących w zakres niniejszej umowy, uznaje się za zgodne z odpowiednim prawodawstwem stron dotyczącym ochrony danych, wprowadzającym ograniczenia lub warunki międzynarodowego przekazywania informacji osobowych, i nie wymaga się dodatkowego zezwolenia na mocy takiego prawodawstwa.

Artykuł 6

Celowość i ograniczenia stosowania

1. Przekazanie informacji osobowych odbywa się w określonych celach dozwolonych podstawą prawną mającą zastosowanie do danego przypadku przekazania informacji, jak określono w art. 1.

2. Dalsze przetwarzanie informacji osobowych przez jedną ze stron nie może być niezgodne z celami, dla których zostały one przekazane. Zgodne przetwarzanie obejmuje przetwarzanie realizujące postanowienia istniejących umów międzynarodowych i pisemnych ram międzynarodowych w sprawie zapobiegania poważnym przestępstwom, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania poważnych czynów zabronionych. Wszelkie przetwarzanie takich informacji osobowych przez inne krajowe organy ścigania, organy regulacyjne lub administracyjne musi odbywać się z poszanowaniem innych postanowień niniejszej umowy.

3. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla możliwości nałożenia przez właściwy organ przekazujący dane dodatkowych warunków w danej sprawie, w zakresie w jakim zezwalają na to mające zastosowanie ramy prawne dotyczące zezwoleń na przekazywanie danych. Warunki takie nie obejmują ogólnych warunków ochrony danych, tj. nie nakłada się warunków, które nie są związane z konkretnymi okolicznościami danej sprawy. Jeżeli odnośne informacje podlegają warunkom, właściwy organ odbierający dane musi ich przestrzegać. Właściwy organ przekazujący informacje może również zażądać od organu odbierającego przedstawienia wyjaśnień na temat sposobu wykorzystania przekazanych informacji.

4. W przypadku zawarcia przez Stany Zjednoczone, z jednej strony, i Unię Europejską lub jej państwo członkowskie, z drugiej strony, umowy w sprawie przekazywania informacji osobowych innych niż dotyczących konkretnych spraw, postępowań przygotowawczych lub ściagania, konkretne cele, w jakich informacje te są przekazywane i przetwarzane, określa się dodatkowo w tej umowie.

5. Strony zapewniają w swoich odpowiednich przepisach przetwarzanie informacji osobowych w sposób, który jest bezpośrednio zgodny z celami tego przetwarzania oraz nie wykracza poza te cele i nie jest nadmiernie szeroki w stosunku do tych celów.

Artykuł 7

Dalsze przekazywanie informacji

1. Jeśli właściwy organ jednej strony przekazał informacje osobowe dotyczące konkretnej sprawy właściwemu organowi drugiej strony, informacje te mogą zostać przekazane państwu niezwiązanemu postanowieniami niniejszej umowy lub organowi międzynarodowemu tylko po otrzymaniu uprzedniej zgody od właściwego organu, który pierwotnie przekazał te informacje.

2. Przy udzielaniu zgody na przekazanie informacji zgodnie z ust. 1 właściwy organ, który pierwotnie przekazał informacje, uwzględnia wszystkie istotne czynniki takie jak waga czynu zabronionego, cele pierwotnego przekazania informacji oraz to, czy państwo niezwiązane postanowieniami niniejszej umowy lub odnośny organ międzynarodowy zapewnia odpowiedni poziom ochrony informacji osobowych. Organ może także objąć przekazanie szczególnymi warunkami.

3. W przypadku zawarcia przez Stany Zjednoczone, z jednej strony, i Unię Europejską lub jej państwo członkowskie, z drugiej strony, umowy w sprawie przekazywania informacji osobowych innych niż dotyczących konkretnych spraw, postępowań przygotowawczych lub ścigania, dalsze przekazywanie tych informacji osobowych może odbywać się wyłącznie zgodnie z konkretnymi warunkami określonymi w tej umowie, które należycie uzasadniają dalsze przekazanie tych informacji. Umowa przewiduje również odpowiednie mechanizmy przekazywania informacji między właściwymi organami.

4. Żadne z postanowień niniejszego artykułu nie może być interpretowane jako naruszające jakiekolwiek wymogi, obowiązki lub praktyki, zgodnie z którymi przed dalszym przekazaniem informacji innemu państwu lub organowi związanemu postanowieniami niniejszej umowy należy otrzymać uprzednią zgodę od właściwego organu, który pierwotnie przekazał informacje, pod warunkiem że poziom ochrony danych w takim państwie lub organie nie stanowi podstawy do odmówienia zgody na takie przekazanie danych lub do nałożenia określonych warunków takiego przekazania danych.

Artykuł 8

Utrzymanie jakości i integralności informacji

Strony podejmują rozsądne środki w celu zapewnienia, aby informacje osobowe były utrzymywane z zachowaniem takiej prawidłowości, odpowiedniości, terminowości i kompletności, jaka jest konieczna i stosowna dla ich przetwarzania zgodnie z prawem. W tym celu właściwe organy ustanawiają procedury, których celem jest zapewnienie jakości i integralności informacji osobowych, obejmujące następujące elementy:

a) środki, o których mowa w art. 17;

b) jeśli właściwy organ przekazujący informacje stwierdzi poważne wątpliwości co do odpowiedniości, terminowości, kompletności i prawidłowości tych informacji osobowych lub oceny, którą przekazał, powiadamia o tym, o ile to możliwe, właściwy organ odbierający informacje;

c) jeśli właściwy organ odbierający informacje stwierdzi poważne wątpliwości co do odpowiedniości, terminowości, kompletności i prawidłowości informacji osobowych otrzymanych od organu rządowego lub oceny przeprowadzonej przez właściwy organ przekazujący informacje w zakresie ich prawidłowości lub wiarygodności źródła, powiadamia o tym, o ile to możliwe, właściwy organ przekazujący informacje.

Artykuł 9

Bezpieczeństwo informacji

Strony zapewniają wprowadzenie odpowiednich uzgodnień technicznych, uzgodnień w zakresie bezpieczeństwa i uzgodnień organizacyjnych w celu ochrony informacji osobowych przed wystąpieniem poniższych zdarzeń:

a) przypadkowego lub bezprawnego zniszczenia;

b) przypadkowej utraty; oraz

c) nieuprawnionego ujawnienia, modyfikacji, dostępu lub innego rodzaju przetwarzania.

Uzgodnienia takie obejmują odpowiednie zabezpieczenia dotyczące wydawania zezwoleń wymaganych do dostępu do informacji osobowych.

Artykuł 10

Powiadomienie o incydencie związanym z bezpieczeństwem informacji

1. Po ujawnieniu incydentu związanego z przypadkową utratą lub zniszczeniem, nieuprawnionym dostępem, ujawnieniem lub modyfikacją informacji osobowych, w przypadku którego występuje znaczne ryzyko wyrządzenia szkody, właściwy organ odbierający informacje niezwłocznie ocenia prawdopodobieństwo i zakres szkody względem osób fizycznych oraz względem integralności programu właściwego organu przekazującego informacje, i niezwłocznie podejmuje odpowiednie działania w celu ograniczenia takiej szkody.

2. Działania mające na celu ograniczenie szkody obejmują powiadomienie właściwego organu przekazującego dane. Powiadomienie to może jednak:

a) zawierać odpowiednie ograniczenia w zakresie dalszego przekazywania powiadomienia;

b) zostać opóźnione lub pominięte, gdy powiadomienie takie może zagrażać bezpieczeństwu narodowemu;

c) zostać opóźnione, gdy powiadomienie takie może zagrażać operacjom w zakresie bezpieczeństwa publicznego.

3. Działania mające na celu ograniczenie szkody obejmują również powiadomienie danej osoby fizycznej, jeśli jest to stosowne po uwzględnieniu okoliczności danego incydentu, chyba że takie powiadomienie mogłoby zagrażać:

a) bezpieczeństwu publicznemu lub narodowemu;

b) czynnościom postępowań urzędowych, postępowaniom przygotowawczym lub innym postępowaniom;

c) zapobieganiu przestępczości, wykrywaniu, prowadzeniu postępowań przygotowawczych i ściganiu czynów zabronionych;

d) prawom i wolnościom innych osób, w szczególności ochronie ofiar i świadków.

4. Właściwe organy uczestniczące w przekazywaniu informacji osobowych mogą zwracać się o informacje w sprawie danego incydentu i reakcji na niego.

Artykuł 11

Przechowywanie wykazów

1. Strony ustanawiają skuteczne metody wykazywania zgodności z prawem operacji przetwarzania informacji osobowych, które mogą obejmować wykorzystanie ewidencji lub innych rodzajów wykazów.

2. Właściwe organy mogą wykorzystywać takie ewidencje lub wykazy w celu utrzymania prawidłowego funkcjonowania odnośnych baz danych lub plików, zapewnienia integralności i bezpieczeństwa danych oraz w razie konieczności w celu przeprowadzenia procedur tworzenia kopii zapasowych.

Artykuł 12

Okres zatrzymywania informacji

1. Strony zapewniają w swoich mających zastosowanie ramach prawnych określone okresy zatrzymywania wykazów zawierających informacje osobowe, których celem jest zapewnienie, by informacje osobowe nie były zatrzymywane dłużej, niż jest to konieczne i stosowne. Te okresy zatrzymywania informacji uwzględniają cele przetwarzania, charakter danych i organ przetwarzający te dane, wpływ na stosowne prawa i interesy osób, których dane te dotyczą, oraz inne mające zastosowanie względy prawne.

2. W przypadku zawarcia przez Stany Zjednoczone, z jednej strony, i Unię Europejską lub jej państwo członkowskie, z drugiej strony, umowy w sprawie przekazywania informacji osobowych innych niż dotyczących konkretnych spraw, postępowań przygotowawczych lub ścigania, umowy te będą zawierać szczegółowe, wzajemnie uzgodnione postanowienia dotyczące okresów zatrzymywania informacji.

3. Strony ustanawiają procedury okresowego przeglądu okresu zatrzymywania informacji w celu stwierdzenia, czy zmienione okoliczności wymagają dalszej modyfikacji mającego zastosowanie okresu.

4. Strony publikują lub w inny sposób udostępniają publicznie informacje o długości tych okresów zatrzymywania informacji.

Artykuł 13

Szczególne kategorie informacji osobowych

1. Przetwarzanie informacji osobowych ujawniających pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub inne, przynależność do związków zawodowych oraz informacji osobowych dotyczących stanu zdrowia i życia seksualnego odbywa się wyłącznie przy zagwarantowaniu odpowiednich zabezpieczeń przewidzianych prawem. Takie odpowiednie zabezpieczenia mogą obejmować: ograniczenie celów, dla których informacje mogą być przetwarzane, takiej jak zezwolenie na przetwarzanie jedynie w indywidualnie rozpatrywanych przypadkach; maskowanie, usuwanie lub blokowanie tych informacji po osiągnięciu celu, dla którego były one przetwarzane; ograniczenie liczby osób upoważnionych do dostępu do tych informacji; wymóg odbycia specjalistycznych szkoleń przez pracowników, którzy mają dostęp do tych informacji; wymóg zatwierdzenia przez organ nadzoru w celu uzyskania dostępu do tych informacji; lub inne środki ochronne. Zabezpieczenia te należycie uwzględniają charakter informacji, szczególną wrażliwość tych informacji oraz cel, w jakim są one przetwarzane.

2. W przypadku zawarcia przez Stany Zjednoczone, z jednej strony, i Unię Europejską lub jej państwo członkowskie, z drugiej strony, umowy w sprawie przekazywania informacji osobowych innych niż dotyczących konkretnych spraw, postępowań przygotowawczych lub ścigania, umowa ta będzie zawierać dodatkowe szczegółowe postanowienia dotyczące standardów i warunków przetwarzania takich informacji, z należytym uwzględnieniem charakteru tych informacji i celu, w jakim są wykorzystywane.

Artykuł 14

Odpowiedzialność

1. Strony ustanawiają środki na rzecz wspierania odpowiedzialności za przetwarzanie informacji osobowych w ramach niniejszej umowy przez ich właściwe organy, jak i ich inne organy, którym informacje osobowe zostały przekazane. Środki te obejmują powiadomienie o zabezpieczeniach mających zastosowanie do przekazywania informacji osobowych zgodnie z niniejszą umową i o warunkach, które mogły zostać nałożone przez właściwy organ przekazujący informacje zgodnie z art. 6 ust. 3. Na poważne uchybienia należy reagować za pomocą odpowiednich i odstraszających sankcji karnych, cywilnych lub administracyjnych.

2. Środki określone w ust. 1 obejmują, w stosownych przypadkach, wstrzymanie przekazywania informacji osobowych organom składowych jednostek terytorialnych stron nieobjętych niniejszą umową, które nie zapewniły skutecznej ochrony informacji osobowych, mając na uwadze cel niniejszej Umowy, a w szczególności postanowienia niniejszej umowy dotyczące celowości i ograniczeń stosowania i dalszego przekazywania informacji.

3. W przypadku zarzutów dotyczących niewłaściwego wdrożenia niniejszego artykułu strona może zwrócić się do drugiej strony o dostarczenie odpowiednich informacji, w tym, w stosownych przypadkach, na temat środków podjętych na mocy niniejszego artykułu.

Artykuł 15

Decyzje zautomatyzowane

Decyzje wywołujące znaczące niekorzystne skutki dotyczące odnośnych interesów danej osoby fizycznej nie mogą być oparte wyłącznie na zautomatyzowanym przetwarzaniu informacji osobowych bez udziału człowieka, chyba że zezwalają na to przepisy krajowe i zapewniono odpowiednie zabezpieczenia obejmujące możliwość interwencji człowieka.

Artykuł 16

Dostęp

1. Strony zapewniają, by każda osoba fizyczna miała prawo do ubiegania się o dostęp do swoich informacji osobowych i uzyskania dostępu, z zastrzeżeniem ograniczeń określonych w ust. 2. O taki dostęp można ubiegać się i uzyskać go od właściwego organu zgodnie z mającymi zastosowanie ramami prawnymi państwa, w którym o to wystąpiono.

2. Uzyskanie takich informacji w konkretnej sprawie może podlegać odpowiednim ograniczeniom przewidzianym w prawie krajowym, przy uwzględnieniu uzasadnionych interesów danej osoby fizycznej, tak aby:

a) chronić prawa i wolności innych osób, w tym ich prywatność;

b) zapewnić bezpieczeństwo publiczne i narodowe;

c) chronić wrażliwe informacje dotyczące egzekwowania prawa;

d) unikać zakłócania czynności postępowań urzędowych lub sądowych, postępowań przygotowawczych lub innych postępowań;

e) unikać utrudniania zapobieganie przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych oraz wykonywanie kar;

f) w inny sposób chronić interesy określone w prawodawstwie dotyczącym wolności informacji i publicznego dostępu do dokumentów.

3. Nie nakłada się na osobę fizyczną nadmiernych kosztów jako warunku uzyskania dostępu do swoich informacji osobowych.

4. Osoba fizyczna jest uprawniona do upoważnienia, jeśli jest to dozwolone na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego, organu nadzoru lub innego przedstawiciela do złożenia wniosku o dostęp w jej imieniu.

5. W przypadku odmowy lub ograniczenia dostępu właściwy organ bez zbędnej zwłoki przedstawi danej osobie fizycznej lub jej należycie upoważnionemu przedstawicielowi, o którym mowa w ust. 4, powody odmowy lub ograniczenia dostępu.

Artykuł 17

Sprostowanie

1. Strony zapewniają, by każda osoba fizyczna miała prawo ubiegania się o poprawienie lub sprostowanie swoich informacji osobowych, które jej zdaniem są nieprawidłowe lub były przetwarzane w niewłaściwy sposób. Poprawienie lub sprostowanie informacji może obejmować ich uzupełnienie, usunięcie, zablokowanie lub inne środki lub metody eliminowania nieprawidłowości lub niewłaściwego przetwarzania. O takie poprawienie lub sprostowanie można ubiegać się i uzyskać je od właściwego organu zgodnie z mającymi zastosowanie ramami prawnymi państwa, w którym o to wystąpiono.

2. W przypadku gdy właściwy organ odbierający stwierdzi na podstawie:

a) wniosku, o którym mowa w ust. 1;

b) powiadomienia przez podmiot przekazujący informacje; lub

c) własnych postępowań przygotowawczych lub czynności;

że informacje, które otrzymał na podstawie niniejszej umowy są nieprawidłowe lub były niewłaściwie przetwarzane, podejmuje odpowiednie środki służące ich uzupełnieniu, usunięciu, zablokowaniu lub w stosownych przypadkach inne metody ich poprawienia lub sprostowania.

3. Osoba fizyczna jest uprawniona do upoważnienia, jeśli jest to dozwolone na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego, organu nadzoru lub innego przedstawiciela do dochodzenia poprawienia lub sprostowania informacji w jej imieniu.

4. W przypadku odmowy lub ograniczenia zakresu poprawienia lub sprostowania informacji właściwy organ bez zbędnej zwłoki przedstawi danej osobie fizycznej lub jej należycie upoważnionemu przedstawicielowi, o którym mowa w ust. 3, odpowiedź zawierającą powody odmowy lub ograniczenia zakresu poprawienia lub sprostowania.

Artykuł 18

Administracyjne środki zaskarżenia

1. Strony zapewniają, że każda osoba fizyczna ma prawo do skorzystania z administracyjnych środków zaskarżenia, jeśli uzna, że jej wniosek o dostęp na podstawie art. 16 lub wniosek o sprostowanie nieprawidłowych informacji lub informacji niewłaściwie przetwarzanych na podstawie art. 17 został niesłusznie odrzucony. Środek taki wnosi się i dochodzi się go przed właściwym organem zgodnie z mającymi zastosowanie ramami prawnymi państwa, w którym środek ten wniesiono.

2. Osoba fizyczna jest uprawniona do upoważnienia, jeśli jest to dozwolone na mocy mającego zastosowanie prawa krajowego, organu nadzoru lub innego przedstawiciela do wniesienia administracyjnych środków zaskarżenia w jej imieniu.

3. Właściwy organ, do którego się zwrócono, przeprowadza odpowiednie czynności wyjaśniające i kontrolne i niezwłocznie odpowiada na piśmie, w tym w formie elektronicznej, informując o ich wynikach, w tym o podjętych w stosownych przypadkach działaniach usprawniających lub naprawczych. Postanowienia dotyczące powiadomienia o procedurze ubiegania się o nadzwyczajne administracyjne środki zaskarżenia zawarto w art. 20.

Artykuł 19

Sądowe środki zaskarżenia

1. Strony zapewniają w swoich mających zastosowanie ramach prawnych, z zastrzeżeniem wszelkich wymogów uprzedniego wyczerpania administracyjnych środków zaskarżenia, by każdy obywatel danej strony miał prawo do kontroli sądowej:

a) odmowy przez właściwy organ dostępu do wykazów zawierających ich informacje osobowe;

b) odmowy przez właściwy organ wprowadzenia zmian w wykazach zawierających ich informacje osobowe; oraz

c) niezgodnego z prawem ujawnienia takich informacji świadomie lub celowo; w takim przypadku należy przewidzieć możliwość uzyskania odszkodowania za poniesioną szkodę.

2. O taką kontrolę sądową można ubiegać się i można ją uzyskać zgodnie z mającymi zastosowanie ramami prawnymi państwa, w którym o nią wystąpiono.

3. Ustępy 1 i 2 pozostają bez uszczerbku dla wszelkich innych kontroli sądowych dotyczących przetwarzania informacji osobowych osób fizycznych zgodnie z prawem państwa, w którym złożono odnośny wniosek.

4. W przypadku zawieszenia lub wypowiedzenia niniejszej umowy art. 26 ust. 2 lub art. 29 ust. 3 nie stanowią podstawy do ubiegania się o sądowe środki zaskarżenia, które nie są już dostępne na mocy prawa danej strony.

Artykuł 20

Przejrzystość

1. Strony zapewniają powiadomienie osoby fizycznej, w odniesieniu do jej informacji osobowych, które to powiadomienie może być dokonane przez właściwe organy poprzez publikację powiadomień ogólnych lub poprzez konkretne powiadomienie, w formie i terminie przewidzianymi przez prawo mające zastosowanie do organu dokonującego powiadomienia, w odniesieniu do:

a) celów przetwarzania takich informacji przez ten organ;

b) celów, dla których informacje te mogą być udostępniane innym organom;

c) przepisów lub zasad, na jakich odbywa się takie przetwarzanie;

d) stron trzecich, którym informacje te są ujawniane; oraz

e) dostępu do informacji, ich poprawiania lub sprostowania oraz dostępnych środków zaskarżenia.

2. Taki wymóg powiadomienia podlega uzasadnionym ograniczeniom przewidzianym w prawie krajowym w odniesieniu do kwestii określonych w art. 16 ust. 2 lit. a)-f).

Artykuł 21

Skuteczny nadzór

1. Strony ustanawiają jeden lub większą liczbę publicznych organów nadzoru, które:

a) posiadają uprawnienia i wykonują funkcje w zakresie niezależnego nadzoru, w tym przeglądu, prowadzenia postępowań i interwencji, w stosownych przypadkach z urzędu;

b) posiadają uprawnienia do przyjmowania i rozpatrywania skarg wniesionych przez osoby fizyczne w odniesieniu do środków wdrażających niniejszą umowę; oraz

c) są uprawnione, w stosownych przypadkach, do wnoszenia o ściganie lub wszczęcie postępowania dyscyplinarnego w odniesieniu do naruszenia prawa dotyczącego niniejszej umowy.

2. Unia Europejska zapewnia nadzór na mocy niniejszego artykułu przez organy ds. ochrony danych UE i państw członkowskich.

3. Stany Zjednoczone zapewniają nadzór na mocy niniejszego artykułu łącznie przez więcej niż jeden organ; organy te mogą obejmować m.in. inspektorów generalnych, głównych urzędników ds. ochrony prywatności, urzędy rządowe ds. rozliczalności, komisje nadzoru prywatności i swobód obywatelskich, a także inne odpowiednie organy wykonawcze i ustawodawcze rozpatrujące odwołania w sprawach dotyczących prywatności i swobód obywatelskich.

Artykuł 22

Współpraca między organami nadzoru

1. Konsultacje między organami prowadzącymi nadzór zgodnie z art. 21 odbywają się odpowiednio w odniesieniu do wykonywania funkcji związanych z niniejszą umową, w celu zapewnienia skutecznego wykonania postanowień art. 16, 17 i 18.

2. Strony ustanawiają krajowe punkty kontaktowe, które będą pomagać w ustaleniu organu nadzoru, do którego należy zwrócić się w danej sprawie.

Artykuł 23

Wspólny przegląd

1. Strony będą dokonywać okresowych przeglądów strategii i procedur służących wdrażaniu niniejszej umowy oraz ich skuteczności. We wspólnych przeglądach należy zwrócić szczególną uwagę na kwestię skutecznego wdrażania środków ochrony na mocy art. 14 dotyczącego odpowiedzialności, art. 16 dotyczącego dostępu do informacji, art. 17 dotyczącego sprostowania informacji, art. 18 dotyczącego administracyjnych środków zaskarżenia oraz art. 19 dotyczącego sądowych środków zaskarżenia.

2. Pierwszy wspólny przegląd przeprowadzony zostanie nie później niż trzy lata od daty wejścia w życie niniejszej umowy, a następne w regularnych odstępach czasu. Strony wspólnie określają z wyprzedzeniem ich tryb i warunki oraz przekazują sobie informacje o składzie swoich delegacji, które powinny obejmować przedstawicieli publicznych organów nadzoru, o których mowa w art. 21 dotyczącym skutecznego nadzoru, a także przedstawicieli organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości. Ustalenia przeglądów podaje się do wiadomości publicznej.

3. Jeśli strony lub Stany Zjednoczone i państwo członkowskie zawarły inną umowę, której przedmiot jest również objęty zakresem niniejszej umowy, i która przewiduje wspólne przeglądy, nie powiela się takich wspólnych przeglądów i w odpowiednim stopniu ich ustalenia uwzględnia się w ustaleniach wspólnego przeglądu dokonywanego w ramach niniejszej umowy.

Artykuł 24

Notyfikacja

1. Stany Zjednoczone notyfikują Unii Europejskiej informacje o wszelkich decyzjach podjętych przez organy USA w odniesieniu do art. 19 oraz o wszelkich późniejszych zmianach w tym zakresie.

2. Strony dokładają wszelkich starań, aby powiadamiać się wzajemnie o wprowadzeniu w życie wszelkich aktów ustawodawczych lub przepisów wykonawczych mających istotny wpływ na wdrażanie niniejszej umowy, w miarę możliwości przed ich wejściem w życie.

Artykuł 25

Konsultacje

Wszelkie spory związane z interpretacją lub stosowaniem niniejszej umowy są przedmiotem konsultacji między stronami w celu osiągnięcia rozwiązania możliwego do zaakceptowania przez obie strony.

Artykuł 26

Zawieszenie

1. W przypadku istotnego naruszenia postanowień niniejszej umowy każda ze stron może zawiesić niniejszą umowę w całości lub w części po pisemnej notyfikacji drugiej stronie drogą dyplomatyczną. Taka pisemna notyfikacja może nastąpić dopiero po rozsądnym okresie konsultacji, w wyniku których nie osiągnięto rozwiązania danej kwestii, a zawieszenie wchodzi w życie dwadzieścia dni od daty otrzymania takiej notyfikacji. Zawieszenie takie może zostać zniesione przez stronę zawieszającą po pisemnej notyfikacji drugiej strony. Zawieszenie zostaje zniesione natychmiast po otrzymaniu takiej notyfikacji.

2. Niezależnie od wszelkich przypadków zawieszenia niniejszej umowy dane osobowe objęte jej zakresem i przekazane przed jej zawieszeniem są nadal przetwarzane zgodnie z niniejszą umową.

Artykuł 27

Terytorialny zakres stosowania

1. Niniejsza umowa ma zastosowanie do Danii, Zjednoczonego Królestwa lub Irlandii, jeśli Komisja Europejska poinformuje Stany Zjednoczone na piśmie, że Dania, Zjednoczone Królestwo lub Irlandia podjęły decyzję o związaniu się niniejszą umową.

2. Jeśli Komisja Europejska poinformuje Stany Zjednoczone przed wejściem w życie niniejszej umowy, że będzie ona miała zastosowanie do Danii, Zjednoczonego Królestwa lub Irlandii, niniejsza umowa ma zastosowanie w odniesieniu do tych państw od dnia jej wejścia w życie.

3. Jeśli Komisja Europejska poinformuje Stany Zjednoczone po wejściu w życie niniejszej umowy, że ma ona zastosowanie wobec Danii, Zjednoczonego Królestwa lub Irlandii, umowa ma zastosowanie w odniesieniu do tych państw od pierwszego dnia miesiąca następującego po otrzymaniu powiadomienia przez Stany Zjednoczone.

Artykuł 28

Okres obowiązywania umowy

Niniejsza umowa zostaje zawarta na czas nieokreślony.

Artykuł 29

Wejście w życie i rozwiązanie umowy

1. Niniejsza umowa wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu, w którym strony wymieniły notyfikacje o zakończeniu swoich wewnętrznych procedur związanych z jej wejściem w życie.

2. Każda ze stron może rozwiązać niniejszą umowę, powiadamiając o tym pisemnie drugą stronę drogą dyplomatyczną. Wypowiedzenie staje się skuteczne w terminie trzydziestu dni od daty otrzymania takiego powiadomienia przez drugą stronę.

3. Niezależnie od wszelkich przypadków rozwiązania niniejszej umowy informacje osobowe objęte jej zakresem i przekazane przed jej zawieszeniem są nadal przetwarzane zgodnie z niniejszą umową.

NA DOWÓD CZEGO niżej wymienieni pełnomocnicy podpisali niniejszą umowę.

Sporządzono w Amsterdamie dnia drugiego czerwca roku dwa tysiące szesnastego w dwóch oryginalnych egzemplarzach w języku angielskim. Zgodnie z prawem UE niniejsza umowa zostaje sporządzona przez UE również w języku bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim. Te dodatkowe wersje językowe można uwierzytelnić poprzez wymianę not dyplomatycznych między Stanami Zjednoczonymi a Unią Europejską. W razie rozbieżności między autentycznymi wersjami językowymi rozstrzygająca jest wersja w języku angielskim.

W imieniu Unii Europejskiej *W imieniu Stanów Zjednoczonych Ameryki*

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/2221

z dnia 5 grudnia 2016 r.

dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny ([1]), w szczególności jego art. 57 ust. 4 oraz art. 58 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 ([2]), konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towarów określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

(2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej bądź która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podpodział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.

(3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2, na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3 tej tabeli.

(4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana odnośnie do towaru, o którym mowa w niniejszym rozporządzeniu, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez posiadacza przez pewien okres zgodnie z art. 34 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 952/2013. Okres ten powinien wynosić trzy miesiące.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2 tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres trzech miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 34 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.

([1]) Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1.
([2]) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 grudnia 2016 r.

W imieniu Komisji

Stephen QUEST

Dyrektor Generalny

Dyrekcja Generalna ds. Podatków i Unii Celnej

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
Artykuł składający się z trzech elastycznych rurek połączonych ze sobą elementem łączeniowym w kształcie litery Y. Każda z rurek ma na końcu złącze typu Luer. Artykuł ma całkowitą długość w przybliżeniu 16 cm, a średnica rurek wynosi w przybliżeniu 4 mm. Artykuł jest wykonany z różnych tworzyw sztucznych, takich jak polichlorek winylu i polimer akrylowy. Złącze typu Luer jest używane do łączenia artykułu z innymi rurkami lub urządzeniami (na przykład strzykawkami) w sposób, który zapobiega wyciekowi. Artykuł jest używany w różnych obszarach, takich jak środowisko medyczne, prace laboratoryjne, badania i inne środowiska, gdzie połączenie, które zapobiega wyciekom, jest wymagane. Zob. ilustracja (*).	3917 33 00	Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej, uwagę 8 do działu 39 oraz brzmienie kodów CN 3917 i 3917 33 00. Artykuł podczas przedstawienia organom celnym nie jest możliwy do zidentyfikowania jako część przyrządu medycznego w rozumieniu uwagi 2 do działu 90. Wskutek tego wyklucza się klasyfikację do pozycji 9018. Biorąc pod uwagę jego obiektywne cechy charakterystyczne oraz właściwości, artykuł spełnia warunki pozycji 3917 i wymagania uwagi 8 do działu 39. Zatem artykuł należy klasyfikować do kodu CN 3917 33 00 jako pozostałe rury, niewzmocnione ani niepołączone z innymi materiałami, z wyposażeniem.

(*) Ilustracja ma charakter wyłącznie informacyjny.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/2222

z dnia 5 grudnia 2016 r.

zmieniające załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ([1]), w szczególności jego art. 9 ust. 1 lit. e),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W rozporządzeniu (EWG) nr 2658/87 ustalono nomenklaturę towarową (zwaną dalej „Nomenklaturą scaloną"), znajdującą się w załączniku I do tego rozporządzenia.

(2) Podpozycja 9505 10 Nomenklatury scalonej obejmuje artykuły bożonarodzeniowe.

(3) Pewne wskazówki dotyczące interpretacji terminu „artykuły bożonarodzeniowe" przedstawiono w Notach wyjaśniających do Systemu Zharmonizowanego (dalej „Noty wyjaśniające do HS") do pozycji 9505, pkt (A) (1) i (2). Nadal istnieją jednak rozbieżne opinie w sprawie zakresu artykułów objętych podpozycją 9505 10.

(4) W interesie pewności prawa należy zatem wyjaśnić zakres podpozycji 9505 10 przez rozróżnienie tradycyjnych artykułów używanych na Boże Narodzenie, o których mowa w Notach wyjaśniających do HS do pozycji 9505, pkt (A) (1) i (2), od modnych artykułów, które są używane bardziej ogólnie jako dekoracje w okresie zimowym.

(5) W dziale 95 Nomenklatury scalonej należy zatem wprowadzić uwagę dodatkową, aby zapewnić jednolitą interpretację podpozycji 9505 10 w całej Unii.

(6) Należy zatem wprowadzić odpowiednie zmiany do załącznika I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87.

(7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W dziale 95 części drugiej Nomenklatury scalonej, określonej w załączniku I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, wprowadza się następującą uwagę dodatkową 1:

„1. Podpozycja 9505 10 obejmuje:

a) Artykuły, które są powszechnie uznawane za tradycyjnie używane w święta Bożego Narodzenia oraz wyłącznie wytwarzane i zaprojektowane jako artykuły bożonarodzeniowe.

Są to:

1) artykuły związane z Bożym Narodzeniem (tj. artykuły do tradycyjnego żłobka bożonarodzeniowego), takie jak postacie związane z Bożym Narodzeniem, zwierzęta związane z Bożym Narodzeniem, gwiazda betlejemska, Trzej Królowie oraz szopki bożonarodzeniowe;

([1]) Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

2) artykuły uznawane za używane w święta Bożego Narodzenia z uwagi na długotrwałe tradycje narodowe, takie jak:

— sztuczne choinki bożonarodzeniowe,

— skarpety bożonarodzeniowe,

— imitacje polan palonych w kominku na Boże Narodzenie,

— strzelające upominki bożonarodzeniowe w kształcie cukierka z niespodzianką (ang. *Christmas crackers*),

— Święte Mikołaje z saniami lub bez,

— anioły bożonarodzeniowe.

Podpozycja ta nie obejmuje artykułów pory zimowej, które nadają się do bardziej ogólnego użytku jako dekoracje podczas tej pory roku, ponieważ ich obiektywne cechy charakterystyczne sugerują, że nie są one wyłącznie używane jako artykuły bożonarodzeniowe, ale głównie jako dekoracje w okresie zimowym, takie jak sople lodu, kryształki śniegu, gwiazdy, renifery, rudziki, bałwany i inne obrazy pory zimowej, nawet gdy kolory lub stroje itp. sugerują związek ze świętami Bożego Narodzenia.

b) Artykuły dekoracyjne na choinki bożonarodzeniowe.

Są to artykuły przeznaczone do zawieszenia na choince (tj. lekkie artykuły zazwyczaj z nietrwałego materiału przeznaczone do dekoracji choinki bożonarodzeniowej). Artykuły muszą mieć związek ze świętami Bożego Narodzenia.".

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 grudnia 2016 r.

W imieniu Komisji

Stephen QUEST

Dyrektor Generalny

Dyrekcja Generalna ds. Podatków i Unii Celnej

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/2223

z dnia 5 grudnia 2016 r.

dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny ([1]), w szczególności jego art. 57 ust. 4 i art. 58 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 ([2]), konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towaru określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

(2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej bądź która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podpodział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.

(3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2, na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3 tej tabeli.

(4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana odnośnie do towaru, o którym mowa w niniejszym rozporządzeniu, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez posiadacza przez pewien okres zgodnie z art. 34 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 952/2013. Okres ten powinien wynosić trzy miesiące.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2 tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres trzech miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 34 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

([1]) Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1.
([2]) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 grudnia 2016 r.

W imieniu Komisji

Stephen QUEST

Dyrektor Generalny

Dyrekcja Generalna ds. Podatków i Unii Celnej

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
Artykuł (tzw. mikroskop cyfrowy) w postaci cylindra o długości w przybliżeniu 10 cm i średnicy w przybliżeniu 3 cm. Mikroskop cyfrowy jest wyposażony w cztery diody elektroluminescencyjne, czujnik CMOS (Complementary Metal-Oxide-Semiconductor) oraz kabel ze złączem USB. Artykuł działa wyłącznie w połączeniu z maszyną do automatycznego przetwarzania danych (ADP) i nie ma żadnej wbudowanej zdolności rejestrowania. Artykuł jest w stanie powiększać obiekty w zakresie od 10 do 200 razy za pomocą soczewki optycznej i wychwytywania nieruchomych obrazów, jak również obrazów wideo, które można następnie rejestrować w maszynie ADP, używając specjalnego oprogramowania. Zob. ilustracja (*).	8525 80 19	Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej, uwagę 5(E) do działu 84 oraz brzmienie kodów CN 8525, 8525 80 oraz 8525 80 19. Artykuł może działać jako urządzenie wejścia maszyny ADP, kamera telewizyjna oraz jako mikroskop cyfrowy. Wyklucza się klasyfikację jako urządzenie wejścia maszyny ADP objętej pozycją 8471, ponieważ artykuł wykonuje specyficzną funkcję inną niż przetwarzanie danych. Wyklucza się także klasyfikację jako złożony mikroskop optyczny objęty pozycją 9011, ponieważ artykuł ten nie posiada cech charakterystycznych artykułu objętego tą pozycją (zob. również Noty wyjaśniające do Systemu Zharmonizowanego do pozycji 9011, akapit pierwszy oraz akapit drugi pkt (I)). Jako że obraz powiększonego obiektu może być wyświetlony, a w razie potrzeby zarejestrowany, przez maszynę ADP wyłącznie po jego wychwyceniu przez czujnik CMOS, artykuł ma charakter kamery telewizyjnej. Zatem artykuł należy klasyfikować do kodu CN 8525 80 19 jako kamerę telewizyjną.

(*) Ilustracja ma charakter wyłącznie informacyjny.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/2224

z dnia 5 grudnia 2016 r.

dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny ([1]), w szczególności jego art. 57 ust. 4 oraz art. 58 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 ([2]), konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towarów określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

(2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej bądź która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podpodział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.

(3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2, na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3 tej tabeli.

(4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana odnośnie do towaru, o którym mowa w niniejszym rozporządzeniu, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez posiadacza przez pewien okres zgodnie z art. 34 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 952/2013. Okres ten powinien wynosić trzy miesiące.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2 tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres trzech miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 34 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

([1]) Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1.
([2]) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 grudnia 2016 r.

W imieniu Komisji

Stephen QUEST

Dyrektor Generalny

Dyrekcja Generalna ds. Podatków i Unii Celnej

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
Urządzenie elektryczne (tak zwany „bezprzewodowy adapter głośnika") w obudowie o wymiarach w przybliżeniu 52 mm × 52 mm × 13 mm oraz masie 26 g. Bezprzewodowy adapter głośnika składa się z: — wbudowanej baterii wielokrotnego ładowania, — przetwornika cyfrowo-analogowego, — zespołu nadajnik–odbiornik opartego na technologii Bluetooth (profil zaawansowanej dystrybucji audio (A2DP)), — portu USB do ładowania oraz — portu audio 3,5 mm, do podłączenia do systemu głośników (nie występuje podczas przedstawiania organom celnym). Urządzenie pozwala użytkownikowi na słuchanie muzyki ze smartfona lub podobnego przenośnego urządzenia na domowym systemie audio lub poprzez oddzielny głośnik. Sygnał audio jest przesyłany bezprzewodowo ze smartfona do urządzenia przez Bluetooth. W urządzeniu sygnał cyfrowy jest przekształcany na sygnał analogowy i przesyłany kablem do domowego systemu audio lub do oddzielnych głośników. Urządzenie ma przycisk wstrzymaj/odtwórz, który pozwala na wstrzymanie i odtwarzanie muzyki, ale nie pozwala na wybór muzyki lub na regulację głośności.	8517 62 00	Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej oraz brzmienie kodów CN 8517 i 8517 62 00. Ponieważ urządzenie może jedynie bezprzewodowo wysyłać i odbierać sygnały audio przez Bluetooth (A2DP), a samo w sobie nie generuje sygnału audio ani nie wytwarza dźwięku, nie może być ono uważane za urządzenie do odtwarzania dźwięku. Wyklucza się zatem klasyfikację do pozycji 8519. Funkcją urządzenia jest bezprzewodowe otrzymywanie danych audio z urządzenia (na przykład z telefonu komórkowego) a do transmisji tych danych do głośników używa kabli. Funkcja odbioru, konwersji i transmisji danych jest objęta brzmieniem kodu CN 8517 62 00. Urządzenie należy zatem klasyfikować do kodu CN 8517 62 00 jako maszyny do odbioru, konwersji i transmisji głosu lub innych danych.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/2225

z dnia 5 grudnia 2016 r.

dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny ([1]), w szczególności jego art. 57 ust. 4 i art. 58 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 ([2]), konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towarów określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

(2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej bądź która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podpodział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.

(3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2, na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3 tej tabeli.

(4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana odnośnie do towaru, o którym mowa w niniejszym rozporządzeniu, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez posiadacza przez pewien okres zgodnie z art. 34 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 952/2013. Okres ten powinien wynosić trzy miesiące.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2 tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres trzech miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 34 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

([1]) Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1.
([2]) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 grudnia 2016 r.

W imieniu Komisji

Stephen QUEST

Dyrektor Generalny

Dyrekcja Generalna ds. Podatków i Unii Celnej

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
Cylindryczny artykuł wykonany głównie ze stali (innej niż staliwo) o długości w przybliżeniu 35 cm i średnicy w przybliżeniu 19 cm w jego najszerszym miejscu (tak zwany „krążek gąsienicy"). Składa się on z następujących głównych komponentów: płaszcza cylindrycznego ze stopniowaną klatką dla prowadnicy łańcucha; wysoko polerowanego trzonu oraz dwóch tulejek z brązu i kołnierzy na obu końcach. Artykuł jest przeznaczony do wykorzystania w łańcuchu gąsienicowym pojazdów na podwoziu gąsienicowym typu koparka, w połączeniu z innymi podobnymi krążkami gąsienicy do prowadzenia wzdłużnego i poprzecznego łańcucha gąsienicy. Zob. fotografia (*).	8431 49 80	Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej, uwagę 2 b) do sekcji XVI oraz brzmienie kodów CN 8431, 8431 49 i 8431 49 80. Wyklucza się klasyfikację do pozycji 8708 jako części lub akcesoria do pojazdów silnikowych objętych pozycjami od 8701 do 8705, ponieważ artykuł nie jest przeznaczony do stosowania w pojazdach silnikowych objętych tymi pozycjami. Obiektywne cechy charakterystyczne artykułu (wielkość i kształt) są cechami krążka gąsienicy, przeznaczonego do użytku w łańcuchu gąsienicowym pojazdu na podwoziu gąsienicowym typu koparka, objętym pozycją 8429. W związku z tym artykuł ten należy klasyfikować do kodu CN 8431 49 80 jako części nadające się do stosowania wyłącznie lub głównie z urządzeniami objętymi pozycjami od 8425 do 8430, inne niż ze staliwa.

(*) Ilustracja ma charakter wyłącznie informacyjny.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/2226

z dnia 9 grudnia 2016 r.

wprowadzające odliczenia od kwot połowowych w roku 2016 w odniesieniu do niektórych stad z powodu przełowienia tych stad w poprzednich latach

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 ([1]), w szczególności jego art. 105 ust. 1, 2 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Kwoty połowowe na 2015 r. określono w:

— rozporządzeniu Rady (UE) nr 1221/2014 ([2]),

— rozporządzeniu Rady (UE) nr 1367/2014 ([3]),

— rozporządzeniu Rady (UE) 2015/104 ([4]), oraz

— rozporządzeniu Rady (UE) 2015/106 ([5]).

(2) Kwoty połowowe na 2016 r. określono w:

— rozporządzeniu Rady (UE) nr 1367/2014,

— rozporządzeniu Rady (UE) 2015/2072 ([6]),

— rozporządzeniu Rady (UE) 2016/72 ([7]), oraz

— rozporządzeniu Rady (UE) 2016/73 ([8]).

([1]) Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.
([2]) Rozporządzenie Rady (UE) nr 1221/2014 z dnia 10 listopada 2014 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2015 r. w odniesieniu do pewnych stad ryb i grup stad ryb w Morzu Bałtyckim oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 43/2014 i (UE) nr 1180/2013 (Dz.U. L 330 z 15.11.2014, s. 16).
([3]) Rozporządzenie Rady (UE) nr 1367/2014 z dnia 15 grudnia 2014 r. ustalające na lata 2015 i 2016 uprawnienia do połowów dla unijnych statków rybackich dotyczące niektórych stad ryb głębinowych (Dz.U. L 366 z 20.12.2014, s. 1).
([4]) Rozporządzenie Rady (UE) 2015/104 z dnia 19 stycznia 2015 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2015 rok dla niektórych stad ryb i grup stad ryb, stosowane w wodach Unii oraz – w odniesieniu do statków unijnych – w niektórych wodach nienależących do Unii, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 43/2014 i uchylające rozporządzenie (UE) nr 779/2014 (Dz.U. L 22 z 28.1.2015, s. 1).
([5]) Rozporządzenie Rady (UE) 2015/106 z dnia 19 stycznia 2015 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2015 r. dla niektórych stad ryb i grup stad ryb, mające zastosowanie na wodach Morza Czarnego (Dz.U. L 19 z 24.1.2015, s. 8).
([6]) Rozporządzenie Rady (UE) 2015/2072 z dnia 17 listopada 2015 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2016 r. w odniesieniu do pewnych stad ryb i grup stad ryb w Morzu Bałtyckim oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1221/2014 i (UE) 2015/104 (Dz.U. L 302 z 19.11.2015, s. 1).
([7]) Rozporządzenie Rady (UE) 2016/72 z dnia 22 stycznia 2016 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2016 rok dla niektórych stad ryb i grup stad ryb, stosowane w wodach Unii oraz – w odniesieniu do unijnych statków rybackich – w niektórych wodach nienależących do Unii oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2015/104 (Dz.U. L 22 z 28.1.2016, s. 1).
([8]) Rozporządzenie Rady (UE) 2016/73 z dnia 18 stycznia 2016 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2016 rok dla niektórych stad ryb w Morzu Czarnym (Dz.U. L 16 z 23.1.2016, s. 1).

(3) Zgodnie z art. 105 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 Komisja dokonuje odliczeń od przyszłych kwot połowowych danego państwa członkowskiego, gdy ustali, że to państwo członkowskie przekroczyło kwoty połowowe, które zostały mu przyznane.

(4) Zgodnie z art. 105 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 odliczeń tych należy dokonywać w roku następnym lub w kolejnych latach, stosując odpowiednie mnożniki określone w tych ustępach.

(5) Niektóre państwa członkowskie przekroczyły kwoty połowowe przyznane im na 2015 r. Należy zatem dokonać odliczeń od kwot połowowych przyznanych im na 2016 r., a w stosownych przypadkach – na kolejne lata, w odniesieniu do przełowionych stad.

(6) W rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2015/1801 ([1]) oraz rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2015/2404 ([2]) dokonano odliczeń od kwot połowowych na 2015 r. w odniesieniu do niektórych państw i gatunków. W przypadku niektórych państw członkowskich odliczenia mające zastosowanie do niektórych gatunków przekraczają jednak wielkość odpowiednich kwot dostępnych w 2015 r. i nie można było zastosować tych odliczeń w całości we wspomnianym roku. Aby zapewnić w takich przypadkach odliczenie pełnej kwoty w odniesieniu do odpowiednich stad, pozostałe wielkości należy uwzględnić przy ustalaniu odliczeń od kwot na 2016 r. oraz – w stosownych przypadkach – od kolejnych kwot.

(7) Pismem z dnia 25 października 2015 r. na podstawie art. 3 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 847/96 ([3]) Niemcy wystąpiły do Komisji z wnioskiem o zezwolenie na wyładunek dodatkowych ilości turbota i nagład na wodach Unii obszarów IIa i IV (T/B/2AC4-C) w granicach 10 % kwoty. Dodatkowe ilości przyznane w ramach tej procedury należy uznać za przekroczenie dozwolonych wyładunków do celów odliczeń przewidzianych w art. 105 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

(8) Odliczenia od kwot połowowych, określone w niniejszym rozporządzeniu, muszą mieć zastosowanie bez uszczerbku dla odliczeń mających zastosowanie do kwot w 2016 r. zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 185/2013 ([4]).

(9) Ponieważ kwoty są wyrażone w tonach, ilości poniżej jednej tony nie powinny być brane pod uwagę,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Kwoty połowowe ustanowione na rok 2016 w rozporządzeniach (UE) nr 1367/2014, (UE) 2015/2072, (UE) 2016/72 oraz (UE) 2016/73 zmniejsza się zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

2. Przepisy ust. 1 mają zastosowanie bez uszczerbku dla odliczeń przewidzianych w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 185/2013.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

([1]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1801 z dnia 7 października 2015 r. wprowadzające odliczenia od kwot połowowych w roku 2015 dla niektórych stad z powodu przełowienia tych stad w poprzednich latach (Dz.U. L 263 z 8.10.2015, s. 19).

([2]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2404 z dnia 16 grudnia 2015 r. wprowadzające odliczenia od kwot połowowych w roku 2015 dla niektórych stad z powodu przełowienia innych stad w poprzednich latach i zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/1801 (Dz.U. L 333 z 19.12.2015, s. 73).

([3]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 847/96 z dnia 6 maja 1996 r. wprowadzające dodatkowe, ustalane z roku na rok, warunki zarządzania ogólnym dopuszczalnym połowem (TAC) i kwotami (Dz.U. L 115 z 9.5.1996, s. 3).

([4]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 185/2013 z dnia 5 marca 2013 r. przewidujące odliczenia od niektórych kwot połowowych przydzielonych Hiszpanii na 2013 r. oraz na kolejne lata z powodu przełowienia w 2009 r. kwoty połowowej dla makreli (Dz.U. L 62 z 6.3.2013, s. 62).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 grudnia 2016 r.

W imieniu Komisji

Jean-Claude JUNCKER

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

ODLICZENIA OD KWOT W ODNIESIENIU DO STAD PRZEŁOWIONYCH

Państwo członkowskie	Kod gatunku	Kod obszaru	Nazwa gatunku	Nazwa obszaru	Początkowa kwota na 2015 r. (w kilogramach)	Wyładunki objęte uprawnieniami na 2015 r. (całkowita dostosowana ilość w kilogramach) (1)	Całkowite połowy w 2015 r. (ilość w kilogramach)	Wykorzystanie kwoty w stosunku do wyładunków objętych uprawnieniami	Wielkość przełowienia w stosunku do wyładunków objętych zezwoleniami (ilość w kilogramach)	Mnożnik (2)	Mnożnik dodatkowy (3) (4)	Zaległe odliczenia z poprzednich lat (5) (ilość w kilogramach)	Odliczenia, które należy zastosować w 2016 r. (ilość w kilogramach)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)
BE	SOL	24-C.	Sola	wody Unii obszarów IIa i IV	991 000	929 510	939 590	101,08 %	10 080	/	/	/	10 080
BE	SRX	07D.	Rajowate	wody Unii obszaru VIId	72 000	70 511	69 495	98,56 %	– 1 016	/	/	1 097	81
BE	SRX	2AC4-C	Rajowate	wody Unii obszarów IIa i IV	211 000	245 500	256 147	104,34 %	10 647	/	/	/	10 647
BE	SRX	67AKXD	Rajowate	wody Unii obszarów VIa, VIb, VIIa-c oraz VIIe-k	725 000	915 262	918 243	100,33 %	2 981	/	/	/	2 981
DE	T/B	2AC4-C	Turot/ nagład	wody Unii obszarów IIa i IV	186 000	349 000	350 186	100,34 %	1 186	/	/	/	1 186 (10)
DK	COD	03AN.	Dorsz atlantycki	cieśnina Skagerrak	3 336 000	3 223 407	3 349 360	103,91 %	125 923	/	(C) (6)	/	125 923
DK	DGS	03 A-C.	Koleń	wody Unii obszaru IIIa	0	0	3 840	nie dotyczy	3 840	1,00	/	/	3 840
DK	DGS	2AC4-C	Koleń	wody Unii obszarów IIa i IV	0	0	1 540	nie dotyczy	1 540	1,00	/	/	1 540
DK	HER	03 A-BC	Śledź atlantycki	IIIa	5 692 000	5 770 000	6 056 070	104,96 %	286 070	/	/	/	286 070
DK	NOP	04-N.	Okowiel	wody Norwegii obszaru IV	0	0	28 270	nie dotyczy	28 270	1,00	/	/	28 270

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)
DK	SAN	234_1	Dobijaki	wody Unii obszaru 1 zarządzania dobijakami	125 459 000	115 924 000	130 977 950	112,99 %	15 053 950	1,2	/	/	18 064 740
DK	SAN	234_6	Dobijaki	wody Unii obszaru 6 zarządzania dobijakami	206 000	219 000	228 860	104,50 %	9 860	/	/	/	9 860
ES	ALF	3X14-	Beryksy	wody Unii i wody międzynarodowe obszarów III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII i XIV	67 000	80 045	62 544	78,13 %	– 9 496 ([7])	/	/	16 159	6 663
ES	ANE	08.	Sardela europejska	VIII	22 500 000	22 923 784	24 068 471	104,99 %	1 144 687	/	/	/	1 144 687
ES	BSF	8910-	Pałasz czarny	wody Unii i wody międzynarodowe obszarów VIII, IX i X	12 000	30 050	110	0,37 %	– 26 936 ([8])	/	/	29 639	2 703
ES	BUM	ATLANT	Marlin błękitny	Ocean Atlantycki	10 360	20 360	134 082	658,56 %	113 722	2,0	A	172 878	514 044
ES	COD	1/2B	Dorsz atlantycki	I oraz IIb	13 283 000	12 182 091	12 391 441	101,72 %	209 350	/	/	/	209 350
ES	GHL	1N2AB.	Halibut niebieski	wody Norwegii obszarów I oraz II	/	0	24 239	nie dotyczy	24 239	1,00	A	/	36 359
ES	RED	N3LN.	Karmazyny	NAFO 3LN	/	171 440	173 836	101,40 %	2 396	/	/	/	2 396
ES	SOL	8AB.	Sola	VIIIa oraz VIIIb	9 000	6 968	7 397	106,13 %	(429) ([9])	/	(A+C) ([6]) ([9])	2 759	2 759
ES	SRX	67AKXD	Rajowate	wody Unii obszarów VIa, VIb, VIIa–c oraz VIIe–k	43 800	412 000	445 713	108,18 %	33 713	/	/	/	33 713
ES	SRX	89-C.	Rajowate	wody Unii obszarów VIII oraz IX	1 057 000	650 485	771 246	118,56 %	120 761	1,2	/	118 622	263 535

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)
ES	USK	567EI.	Brosma	wody Unii i wody międzynarodowe obszarów V, VI oraz VII	46 000	135 008	62 646	46,40 %	– 72 362	/	/	58 762	0
ES	WHM	ATLANT	Marlin biały	Ocean Atlantycki	24 310	24 310	68 613	282,24 %	44 303	1,00	A	72 539	138 994
FR	GHL	1N2AB.	Halibut niebieski	wody Norwegii obszarów I oraz II	/	2 000	7 957	397,85 %	5 957	1,00	/	/	5 957
FR	HAD	7X7A34	Plamiak	VIIb-k, VIII, IX oraz X; wody Unii obszaru CECAF 34.1.1.	5 561 000	5 760 984	5 775 607	100,25 %	14 623	/	/	/	14 623
FR	PLE	7HJK.	Gładzica	VIIh, VIIj oraz VIIk	17 000	57 007	59 833	104,95 %	2 826	/	/	/	2 826
FR	SRX	07D.	Rajowate	wody Unii obszaru VIId	602 000	591 586	689 868	116,61 %	98 282	1,00	/	/	98 282
FR	SRX	89-C.	Rajowate	wody Unii obszarów VIII oraz IX	1 298 000	1 507 000	1 578 469	104,74 %	71 469	/	/	/	71 469
IE	COD	07 A.	Dorsz atlantycki	VIIa	120 000	134 776	138 122	102,48 %	3 346	/	/	/	3 346
IE	SRX	67AKXD	Rajowate	wody Unii obszarów VIa, VIb, VIIa–c oraz VIIe–k	1 048 000	946 554	1 044 694	110,37 %	98 140	1,00	/	/	98 140
NL	ANE	08.	Sardela europejska	VIII	/	0	12 493	nie dotyczy	12 493	1,00	/	/	12 493
NL	COD	2A3AX4	Dorsz atlantycki	IV; wody Unii obszarów IIa; część obszaru IIIa poza cieśninami Skagerrak i Kattegat	2 800 000	1 340 520	1 348 815	100,62 %	8 295	/	(C) [6]	/	8 295
NL	HER	*25B-F	Śledź atlantycki	obszar II, Vb na północ od 62° N (wody Wysp Owczych)	1 104 000	1 841 160	2 230 998	121,17 %	389 838	1,4	/	/	545 773

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)
NL	HKE	3 A/BCD	Morszczuk	IIIa; wody Unii podrejonów 22–32	/	0	1 575	nie dotyczy	1 575	1,00	A+C [11]	/	2 363
NL	MAC	*3A4BC	Makrela	IIIa oraz IVbc	490 000	1 084 500	1 090 087	100,52 %	5 587	/	/	/	5 587
NL	POK	2A34.	Czarniak	IIIa oraz IV; wody Unii obszarów IIa, IIIb, IIIc oraz podrejony 22–32	68 000	56 600	63 411	112,03 %	6 811	1,00	/	/	6 811
NL	SRX	2AC4-C	Rajowate	wody Unii obszarów IIa i IV	180 000	245 300	252 765	103,04 %	7 465	/	/	/	7 465
NL	T/B	2AC4-C	Turbot i nagład	wody Unii obszarów IIa i IV	2 579 000	2 783 000	2 793 239	100,37 %	10 239	/	/	/	10 239
NL	WHB	1X14	Błękitek	wody Unii i wody międzynarodowe obszarów I, II, III, IV, V, VI, VII, VIIIa, VIIIb, VIIId, VIIIe, XII i XIV	36 711 000	55 297 456	55 584 332	100,52 %	286 876	/	/	/	286 876
NL	WHG	2AC4.	Witlinek	IV; wody Unii obszaru IIa	699 000	527 900	547 717	103,75 %	19 817	/	/	/	19 817
NL	WHG	56-14	Witlinek	VI; wody Unii i wody międzynarodowe obszaru Vb; wody międzynarodowe obszarów XII oraz XIV	/	0	11 475	nie dotyczy	11 475	1,00	/	/	11 475
PT	GHL	1N2AB	Halibut niebieski	wody Norwegii obszarów I oraz II	/	0	6 098	nie dotyczy	6 098	1,00	/	/	6 098
PT	POK	1N2AB.	Czarniak	wody Norwegii obszarów I oraz II	/	9 700	9 690	99,90 %	– 10	/	/	145 616	145 606

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)
UK	COD	2A3AX4	Dorsz atlantycki	IV; wody Unii obszarów IIa; część obszaru IIIa poza cieśninami Skagerrak i Kattegat	11 369 000	14 828 600	14 846 189	100,12 %	17 589	/	(C) [6]	/	17 589
UK	HER	4AB.	Śledź atlantycki	wody UE i wody Norwegii obszaru IV na północ od 53° 30′N	62 292 000	66 892 860	68 024 970	101,69 %	1 132 100	/	/	/	1 132 110
UK	MAC	2CX14-	Makrela	VI, VII, VIIIa, VIIIb, VIIId oraz VIIIe; wody Unii i wody międzynarodowe obszaru Vb; wody międzynarodowe obszarów IIa, XII oraz XIV	245 363 000	237 093 794	242 496 391	102,28 %	5 402 597	/	(A) [6]	/	5 402 597
UK	MAC	*3A4BC	Makrela	IIIa oraz IVbc	490 000	620 500	626 677	101,00 %	6 177	/	/	/	6 177
UK	SAN	234_1	Dobijaki	wody Unii obszaru 1 zarządzania dobijakami	2 742 000	1 219 400	2 000 034	164,02 %	780 634	2,00	/	/	1 561 268

[1] Kwoty dostępne dla państwa członkowskiego na podstawie odpowiednich rozporządzeń w sprawie uprawnień do połowów po uwzględnieniu wymian tych uprawnień zgodnie z art. 16 ust. 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22), transferów kwot z 2014 r. na 2015 r. zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 847/96 (Dz.U. L 115 z 9.5.1996, s. 3), z art. 5a rozporządzenia Rady (UE) nr 1221/2014 (Dz.U. L 330 z 15.11.2014, s. 16), z art. 18a rozporządzenia Rady (UE) 2015/104 (Dz.U. L 22 z 28.1.2015, s. 1) lub zmian przydziałów bądź odliczeń uprawnień do połowów zgodnie z art. 37 i 105 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

[2] Zgodnie z art. 105 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009. Odliczenie równe przełowieniu * 1,00 stosuje się we wszystkich przypadkach przełowienia równego lub mniejszego niż 100 ton.

[3] Zgodnie z art. 105 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 oraz pod warunkiem że stopień przełowienia przekracza 10 %.

[4] Litera „A" oznacza, że z powodu ciągłego przeławiania w latach 2013, 2014 i 2015 zastosowano mnożnik dodatkowy wynoszący 1,5. Litera „C" oznacza, że zastosowano mnożnik dodatkowy wynoszący 1,5, ponieważ stado jest objęte planem wieloletnim.

[5] Pozostałe ilości, które nie mogły zostać odliczone w roku 2015 zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2015/1801 zmienionym rozporządzeniem (UE) 2015/2404, ponieważ nie było odpowiedniej kwoty lub kwota ta była niewystarczająca.

[6] Mnożnik dodatkowy nie ma zastosowania, gdyż przełowienie nie przekracza 10 % dozwolonych wyładunków.

[7] Pozostałe niewykorzystane ilości po przeniesieniu 8 005 kg z 2015 r. na 2016 r. zarządzane zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/1142 (Dz.U. L 189 z 14.7.2016, s. 9).

[8] Pozostałe niewykorzystane ilości po przeniesieniu 3 004 kg z 2015 r. na 2016 r. zarządzane zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/1142.

[9] Ilości poniżej jednej tony nie są brane pod uwagę.

[10] Na wniosek Niemiec dodatkowe wyładunki do 10 % kontyngentu T/B zostały dozwolone przez Komisję zgodnie z art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96.

[11] Mnożniki dodatkowe nie kumulują się i mają zastosowanie tylko jeden raz.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/2227

z dnia 9 grudnia 2016 r.

w sprawie przedłużenia okresów przejściowych związanych z wymogami w zakresie funduszy własnych z tytułu ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, przewidzianych w rozporządzeniach Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 i (UE) nr 648/2012

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 ([1]), w szczególności jego art. 497 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W celu uniknięcia zakłóceń na międzynarodowych rynkach finansowych oraz aby zapobiec narażeniu instytucji na surowsze wymogi w zakresie funduszy własnych podczas trwania procedur udzielania zezwolenia dla istniejących kontrahentów centralnych (CCP) oraz uznania ich, w art. 497 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 ustanowiono okres przejściowy, podczas którego wszyscy CCP, z którymi instytucje mające siedzibę w Unii rozliczają transakcje, mogą być przez te instytucje uznawani za kwalifikujących się kontrahentów centralnych.

(2) Rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 zmieniono rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 ([2]) w odniesieniu do niektórych danych koniecznych do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych instytucji z tytułu ekspozycji wobec CCP. W związku z tym art. 89 ust. 5a rozporządzenia (UE) nr 648/2012 zawiera wymóg, by niektórzy CCP przez określony czas zgłaszali całkowitą kwotę początkowego depozytu zabezpieczającego, jaką otrzymali od swoich uczestników rozliczających. Okres przejściowy przewidziany we wspomnianym rozporządzeniu odpowiada okresowi przejściowemu ustanowionemu w art. 497 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

(3) Oba okresy przejściowe miały upłynąć z dniem 15 czerwca 2014 r.

(4) Zgodnie z art. 497 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 Komisja może przyjąć akt wykonawczy w celu przedłużenia w wyjątkowych okolicznościach okresu przejściowego dotyczącego wymogów w zakresie funduszy własnych o kolejnych sześć miesięcy. Przedłużenie to powinno mieć również zastosowanie do terminów określonych w art. 89 ust. 5a rozporządzenia (UE) nr 648/2012. Wspomniane okresy przejściowe zostały przedłużone do dnia 15 grudnia 2016 r. rozporządzeniami wykonawczymi Komisji (UE) nr 591/2014 ([3]), (UE) nr 1317/2014 ([4]), (UE) 2015/880 ([5]), (UE) 2015/2326 ([6]) i (UE) 2016/892 ([7]).

(5) Procedura udzielania zezwolenia dla istniejących kontrahentów centralnych mających siedzibę w Unii została zakończona, w związku z czym nie ma potrzeby dalszego przedłużania okresów przejściowych w odniesieniu do tych kontrahentów centralnych.

([1]) Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

([2]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

([3]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 591/2014 z dnia 3 czerwca 2014 r. w sprawie przedłużenia okresów przejściowych związanych z wymogami w zakresie funduszy własnych z tytułu ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, przewidzianych w rozporządzeniach Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 165 z 4.6.2014, s. 31).

([4]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1317/2014 z dnia 11 grudnia 2014 r. w sprawie przedłużenia okresów przejściowych związanych z wymogami w zakresie funduszy własnych z tytułu ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, przewidzianych w rozporządzeniach Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 355 z 12.12.2014, s. 6).

([5]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/880 z dnia 4 czerwca 2015 r. w sprawie przedłużenia okresów przejściowych związanych z wymogami w zakresie funduszy własnych z tytułu ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, przewidzianych w rozporządzeniach Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 143 z 9.6.2015, s. 7).

([6]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2326 z dnia 11 grudnia 2015 r. w sprawie przedłużenia okresów przejściowych związanych z wymogami w zakresie funduszy własnych z tytułu ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, przewidzianych w rozporządzeniach Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 328 z 12.12.2015, s. 108).

([7]) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/892 z dnia 7 czerwca 2016 r. w sprawie przedłużenia okresów przejściowych związanych z wymogami w zakresie funduszy własnych z tytułu ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, przewidzianych w rozporządzeniach Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 151 z 8.6.2016, s. 4).

(6) Jeżeli chodzi o CCP mających siedzibę w państwach trzecich, którzy dotychczas wystąpili z wnioskiem o uznanie, 21 CCP zostało już uznanych przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA). Spośród nich trzech CCP ze Stanów Zjednoczonych Ameryki zostało uznanych po przyjęciu rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/892. Ponadto kolejni CCP ze Stanów Zjednoczonych Ameryki mogą zostać uznani na podstawie decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2016/377 ([1]). Pozostali CCP z państw trzecich wciąż jednak oczekują na uznanie, a procedura uznawania nie zostanie zakończona do dnia 15 grudnia 2016 r. Jeśli okres przejściowy nie zostanie przedłużony, instytucje mające siedzibę w Unii (lub ich jednostki zależne mające siedzibę poza Unią), posiadające ekspozycje wobec pozostałych CCP z państw trzecich, będą zmuszone do znacznego zwiększenia swoich funduszy własnych w odniesieniu do tych ekspozycji. Nawet jeśli takie zwiększenie może mieć tylko tymczasowy charakter, mogłoby potencjalnie doprowadzić do wycofania się tychże instytucji jako bezpośrednich uczestników w tych CCP lub do – przynajmniej tymczasowego – zaprzestania świadczenia usług rozliczeniowych klientom tych instytucji i spowodować przez to poważne zakłócenia na rynkach, na których działają ci CCP.

(7) W związku z tym, po upływie okresu przejściowego przedłużonego rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/892, nadal będzie istniała potrzeba unikania zakłóceń na rynkach poza Unią, która doprowadziła wcześniej do przedłużenia okresu przejściowego określonego w art. 497 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Dalsze przedłużenie okresu przejściowego powinno umożliwić instytucjom mającym siedzibę w Unii (lub ich jednostkom zależnym mającym siedzibę poza Unią) uniknięcie wymogu znacznego zwiększenia funduszy własnych ze względu na nieukończenie procedury uznawania w odniesieniu do CCP świadczących, w rentowny i dostępny sposób, określone usługi rozliczeniowe, których potrzebują instytucje mające siedzibę w Unii (lub ich jednostki zależne mające siedzibę poza Unią). Należy zatem przedłużyć okresy przejściowe o dodatkowe sześć miesięcy.

(8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Bankowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Okresy 15 miesięcy, o których mowa, odpowiednio, w art. 497 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w art. 89 ust. 5a akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 648/2012, ostatnio przedłużone zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/892, przedłuża się o dodatkowe sześć miesięcy do dnia 15 czerwca 2017 r.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 grudnia 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

([1]) Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/377 z dnia 15 marca 2016 r. w sprawie równoważności ram regulacyjnych Stanów Zjednoczonych Ameryki dotyczących kontrahentów centralnych, którzy działają za zezwoleniem i pod nadzorem Commodity Futures Trading Commission, z wymogami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 70 z 16.3.2016, s. 32).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/2228

z dnia 9 grudnia 2016 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ([1]),

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ([2]), w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

(2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 grudnia 2016 r.

W imieniu Komisji,

za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny

Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich

([1]) Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.
([2]) Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod państw trzecich (1)	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	104,7
	TN	123,9
	TR	108,1
	ZZ	112,2
0707 00 05	MA	77,0
	TR	156,6
	ZZ	116,8
0709 93 10	MA	144,9
	TR	154,6
	ZZ	149,8
0805 10 20	TR	70,9
	UY	62,9
	ZA	27,9
	ZZ	53,9
0805 20 10	MA	71,8
	ZZ	71,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	112,8
	JM	112,0
	TR	81,5
	ZZ	102,1
0805 50 10	TR	86,9
	ZZ	86,9
0808 10 80	ZA	36,6
	ZZ	36,6
0808 30 90	CN	89,2
	ZZ	89,2

(1) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ" odpowiada „innym pochodzeniom".

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2016/2229

z dnia 9 grudnia 2016 r.

w sprawie zakończenia częściowego przeglądu okresowego prowadzonego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 w odniesieniu do środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu glukonianu sodu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej przez jednego z chińskich producentów eksportujących – przedsiębiorstwo Shandong Kaison

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ([1]) („rozporządzenie podstawowe"), w szczególności jego art. 9 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. **PROCEDURA**

1.1. **Obowiązujące środki**

(1) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 965/2010 ([2]) Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz suchego glukonianu sodu o numerze CUS (Customs Union and Statistics) 0023277-9 i numerze rejestru CAS (Chemical Abstracts Service) 527-07-1, objętego obecnie kodem CN ex 2918 16 00 (kod TARIC 2918 16 00 10) i pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej.

1.2. **Wniosek o dokonanie przeglądu**

(2) Komisja otrzymała wniosek o dokonanie częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 ([3]) złożony przez przedsiębiorstwa Jungbunzlauer SA i Roquette Italia SpA („wnioskodawcy"). Zakres wniosku był ograniczony do zbadania dumpingu w odniesieniu do jednego producenta eksportującego z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL") – przedsiębiorstwa Shandong Kaison.

1.3. **Wszczęcie przeglądu**

(3) Ustaliwszy, po poinformowaniu państw członkowskich, że wniosek zawierał wystarczające dowody *prima facie* uzasadniające wszczęcie częściowego przeglądu okresowego, Komisja ogłosiła, w drodze zawiadomienia ([4]) opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w dniu 19 lutego 2016 r., wszczęcie częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej, ograniczonego do zbadania dumpingu w odniesieniu do Shandong Kaison.

([1]) Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

([2]) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 965/2010 z dnia 25 października 2010 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz glukonianu sodu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 282 z 28.10.2010, s. 24).

([3]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51). Rozporządzenie to zostało ujednolicone przez rozporządzenie podstawowe.

([4]) Zawiadomienie o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu glukonianu sodu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej przez jednego z chińskich producentów eksportujących – przedsiębiorstwo Shandong Kaison (Dz.U. C 64 z 19.2.2016, s. 4).

2. **WYCOFANIE WNIOSKU I ZAKOŃCZENIE POSTĘPOWANIA**

(4) W piśmie z dnia 22 września 2016 r. skierowanym do Komisji skarżący wycofali swój wniosek o przeprowadzenie przeglądu.

(5) Zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w przypadku wycofania wniosku postępowanie może zostać zakończone, o ile nie jest to sprzeczne z interesem Unii.

(6) Dochodzenie nie ujawniło żadnych okoliczności wskazujących, że takie zakończenie nie byłoby w interesie Unii. Dlatego Komisja uznaje, że obecne dochodzenie powinno zostać zakończone. Zainteresowane strony zostały odpowiednio poinformowane i umożliwiono im przedstawienie uwag. Nie otrzymano jednak żadnych uwag w tej sprawie.

(7) Komisja stwierdza zatem, że należy zakończyć częściowy przegląd okresowy dotyczący przywozu glukonianu sodu pochodzącego z ChRL.

(8) Niniejsza decyzja jest zgodna z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Częściowy przegląd okresowy środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu glukonianu sodu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej zostaje niniejszym zakończony bez zmiany poziomu obowiązujących środków antydumpingowych.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 grudnia 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do decyzji Rady (WPZiB) 2015/1836 z dnia 12 października 2015 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 266 z dnia 13 października 2015 r.)

Strona 80, art. 1 pkt 4 (dotyczący art. 28 ust. 2 decyzji Rady 2013/255/WPZiB):

zamiast: „… g) …oraz osób z nimi powiązanych, wymienionych w załączniku I.”,

powinno być „… g) …oraz osób i podmiotów z nimi powiązanych, wymienionych w załączniku I.”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL